

11

POLITYKA PRZESTRZENNA GMINY

11. POLITYKA PRZESTRZENNA GMINY - REGUŁY ZARZĄDZANIA PRZESTRZENIĄ DLA GŁÓWNYCH DZIEDZIN GOSPODARKI I ŻYCIA SPOŁECZNEGO W GMINIE

11.1. Polityka ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz ich racjonalnego wykorzystania

Zadania gminy w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego

Ustawa „Prawo ochrony środowiska” uznaje, że Rzeczpospolita Polska kieruje się zasadą zrównoważonego rozwoju. W dość szerokim rozumieniu tego pojęcia za najważniejszy należy uznać wniosek, że wszelkie działania dążące do rozwoju, tak w skali lokalnej (gminy), jak i regionalnej i globalnej, mające charakter polityczny, społeczny lub gospodarczy nie powinny zubażać zasobów przyrodniczych w sposób trwały. Tak więc dopuszczając rozwój poszczególnych obszarów zgodny z aspiracjami ich mieszkańców, za granicę tego rozwoju uznaje się wydolność środowiska przyrodniczego dla wszelkich form działalności człowieka. Organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego zapewniają warunki niezbędne dla realizacji zasady zrównoważonego rozwoju oraz przestrzegania przepisów o ochronie środowiska na terenie objętym właściwością tych organów przez podległe im i nadzorowane jednostki organizacyjne.

Proponuje się zgodne z zasadami zrównoważonego rozwoju działania, jakie powinna prowadzić gmina w zakresie ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego:

1. Proekologiczna polityka transportowa:
 - budowa obwodnic (ograniczenie ruchu samochodowego przez centrum wsi Sierakowice, Puzdrowo, Tuchlino) uwzględniająca wymogi ochrony i kształtowania środowiska,
 - modernizacja istniejących dróg i budowa dróg lokalnych wyposażonych w urządzenia odprowadzania i oczyszczania wód opadowych z ich powierzchni,
 - rozwiązanie problemu miejsc postojowych dla samochodów ciężarowych (budowa sieci parkingów przystosowanych do obsługi ciężkiego sprzętu)
 - promocja i stwarzanie warunków dla rozwoju komunikacji publicznej,
 - budowa sieci ścieżek rowerowych.
2. Zintegrowany system gospodarowania odpadami komunalnymi:
 - wprowadzenie systemu segregacji odpadów u źródła,
 - podniesienie świadomości mieszkańców w zakresie gospodarowania odpadami.
3. Proekologiczna polityka przemysłowa:
 - ograniczenie oddziaływania przemysłu na środowisko,
 - włączenie małych przedsiębiorstw przemysłowych do realizacji rozwoju zrównoważonego,
 - wprowadzenie preferencji lokalizacyjnych dla mało uciążliwego przemysłu,
 - dostosowanie poziomu emisji do środowiska i stanu środowiska przyrodniczego gminy do wymogów prawodawstwa Unii Europejskiej (działania gminne skoncentrowane na szkoleniach przedstawicieli Urzędu Gminy, zakładów komunalnych, przedsiębiorstw w zakresie prawodawstwa środowiskowego Unii Europejskiej, przegląd aktualnego stanu oddziaływania

człowieka na środowisko gminy w świetle norm w tym zakresie obowiązujących w Unii, działania w zakresie wspomaganie uzyskania przez przedsiębiorstwa norm ISO dotyczących zarządzania środowiskowego).

4. Poprawa efektywności wykorzystania zasobów:

- likwidacja zagrożeń środowiska od strony źródeł, zmniejszenie ilości powstających odpadów komunalnych i przemysłowych,
- racjonalizacja zużycia energii, wody i innych zasobów, zwiększenie efektywności ich wykorzystania, niekonwencjonalne źródła energii.

5. Uzupelnienie i kształtowanie gminnej infrastruktury ochrony środowiska:

- prowadzenie kontrolowanej gospodarki wodno-ściekowej, etapowa budowa systemów kanalizacji sanitarnej,
- przeciwdziałanie zanieczyszczeniom wód powierzchniowych wymagające współpracy regionalnej (międzygminnej),
- ograniczenie uciążliwości pozaprzemysłowych źródeł zanieczyszczenia atmosfery i hałasu,
- organizacja monitoringu środowiska w gminie w zakresie:
 - emisji zanieczyszczeń do atmosfery,
 - emisji zanieczyszczeń atmosferycznych,
 - jakości wód powierzchniowych,
 - jakości wód podziemnych,
 - jakości gleb,
 - emisji hałasu, wibracji i promieniowania,
 - gospodarki odpadami,
 - przyrody ożywionej.

Gmina powinna posiadać wykaz inwestycji proekologicznych oraz innych działań w zakresie ochrony środowiska, prowadzonych na swoim terenie i finansowanych z własnych środków. Powinna mieć także dobrą orientację co do działań proekologicznych prowadzonych na jej obszarze przez inne podmioty, tak wewnętrzne jak i zewnętrzne w stosunku do gminy, a także finansowanych ze środków zewnętrznych (wojewódzkich, centralnych, bankowych, prywatnych, fundacyjnych). Ważne jest prowadzenie przez gminę monitoringu środowiska pozwalającego na posiadanie pełnych danych na temat jakości wszystkich komponentów środowiska. W przypadku planowania własnych zadań monitoringowych, zaleca się gminie skonsultowanie z Wojewódzkim Inspektorem Ochrony Środowiska w Gdańsku (lub jego delegaturą w Słupsku).

6. Edukacja ekologiczna mieszkańców:

- proekologiczne działania i inicjatywy w szkołach (wprowadzanie elementów ekologicznych w programach nauczania, organizowanie dodatkowych prelekcji i wykładów o tematyce ekologicznej, organizacja kółek o tematyce ekologicznej, organizacja zajęć i wycieczek terenowych w celu poznania przyrody i jej zagrożeń w swojej gminie i szerzej – w regionie),
- proekologiczna edukacja dorosłych,
- organizacja powszechnych akcji ekologicznych (jednorazowych i długotrwałych),
- współpraca i wspomaganie społecznych ruchów ekologicznych (poprzez udostępnianie im lokalu na spotkania, wspomaganie w informowaniu mieszkańców o organizowanych przez nich akcjach, dotowanie wydawnictw).

7. Konserwatorska ochrona przyrody:

- wnioskowanie i ustanawianie pomników przyrody, użytków ekologicznych, stanowisk dokumentacyjnych przyrody nieożywionej, zespołów przyrodniczo-krajobrazowych;

- wnioskowanie do Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody o ustanowienie rezerwatów przyrody,
 - Rezerваты przyrody
 - tereny rezerwatów powinny być chronione przed wszelkim zainwestowaniem oraz bezwzględnie podporządkowane ochronie walorów przyrodniczych, dla których zostały powołane,
 - Kaszubski Park Krajobrazowy
 - rozwój przestrzenny na terenie parku powinien być podporządkowany ochronie walorów przyrodniczych i krajobrazowych środowiska, edukacji i rekreacji,
 - należy ograniczać możliwości zabudowy do tych, które związane są realizacją ochrony walorów środowiska, edukacji lub rekreacji – za wyjątkiem istniejących struktur wiejskich, gdzie należy dopuścić kontynuację tradycyjnej zabudowy utrzymaną w historycznym charakterze miejsca,
 - Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu
 - rozwój przestrzenny na terenie obszaru powinien uwzględniać ochronę walorów przyrodniczo-krajobrazowych miejsca.
8. Zalesienia w gminie: zwiększanie powierzchni zalesionych i zadrzewionych (wspomaganie Administracji Lasów Państwowych poprzez przeznaczanie własnych gruntów na te cele lub zalesianie niskoprodukcyjnych gruntów rolnych będących w zarządzie Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa, dofinansowanie zalesień, tworzenie terenów zieleni wiejskiej - parkowej).
9. Opracowanie „Gminnego programu zrównoważonego rozwoju”, organizacja w gminie Agendy 21. Jednym z określonych w ustawie (art. 90 pkt 3) instrumentów wdrażania zrównoważonego rozwoju są programy zrównoważonego rozwoju oraz ochrony środowiska opracowywane przez Ministerstwo Ochrony Środowiska – dla kraju, zarządy województw – dla województw oraz przez rady gmin – dla gmin. Gmina Sierakowice w chwili obecnej nie posiada takiego programu.

Środowisko kulturowe

Ochrona i kształtowanie środowiska kulturowego gminy jest jednym z elementów budowy ładu przestrzennego w gminie. Ład przestrzenny powinien opierać się na respektowaniu zasobów kultury, w przeciwnym razie przestrzeń pozbawia się cech jej właściwych. Głównym celem polityki przestrzennej gminy dotyczącej ochrony krajobrazu kulturowego powinno być:

- zachowanie tożsamości kulturowej obszaru gminy związanej z zachowaniem śladów osad przedhistorycznych i cmentarzysk stanowiących o początkach osadnictwa na terenie gminy (zabytki archeologiczne);
- zachowanie śladów osadnictwa wiejskiego w postaci zespołów ruralistycznych, zespołów zabudowy wiejskiej – świadectw kształtowania się układów przestrzennych wsi na terenie gminy;
- zachowanie zabudowy historycznej istniejącej na terenie gminy, budownictwa z XIX i XX w – przykładów dziedzictwa kulturowego regionu;
- dbałość o zachowanie i rekultywację krajobrazu kulturowego obszaru gminy należącego do Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i jego otuliny;
- rekultywacja i adaptacja przestrzeni zdegradowanych;
- rewitalizacja historycznych zespołów ruralistycznych;
- zachowanie wartości niematerialnych, w tym historycznych nazw miejscowości, ulic, obiektów;

- wzbogacanie przestrzeni o wartości estetyczne, wartości ponadczasowe, kształtujące poczucie tożsamości kulturowej mieszkańców gminy.

Tereny o szczególnych walorach kulturowych oraz tereny z nimi sąsiadujące powinny podlegać kontroli w zakresie sposobu zagospodarowania przestrzeni, dotyczy to zwłaszcza charakteru i typu zabudowy, która powinna nawiązywać do historycznej zabudowy wsi i nie naruszać charakteru miejsca. Dla ochrony elementów dziedzictwa kulturowego konieczne jest opracowanie koncepcji ochrony zasobów dziedzictwa kulturowego gminy oraz prowadzenia gminnej ewidencji dóbr kultury, także tych nie objętych ochroną konserwatorską przez Wojewodę. Wnioski z tej koncepcji powinny być uwzględniane w sporządzanych planach miejscowych.

Celowe jest również przeprowadzanie dla potrzeb opracowań planistycznych analiz i opracowywanie koncepcji kształtowania wsi w oparciu o występujące szczegółowe uwarunkowania historyczne. Nie bez znaczenia jest również funkcja architekta-konserwatora, który poruszając się w przestrzeni historycznej świadomie kształtuje nowoprojektowaną architekturę jako współczesną kontynuację środowiska kulturowego. Dbałość o dobra kultury i ich ochrona może znaleźć odzwierciedlenie w innych przepisach gminnych i budżecie gminy.

Rekreacja i wypoczynek

Tereny otwarte

Otwarte przestrzenie publiczne - należy kształtować i dbać o utrzymanie otwartej przestrzeni publicznej w największych ośrodkach mieszkalnych: w Sierakowicach (wieś, w której nasilają się procesy urbanizacyjne zmieniające charakter miejscowości na zdecydowanie miejski) oraz w Gowidlinie i Kamienicy Królewskiej. Na wyznaczonych przestrzeniach uznanych jako docelowo publicznie dostępne należy wyłączyć możliwość zabudowy.

Otwarte przestrzenie prywatne - należy dbać o utrzymanie otwartych przestrzeni prywatnych, zwłaszcza w zwartej zabudowie wsi, powinny one łączyć się z przestrzenią publiczną dopełniając je.

Park - należy dążyć do wykorzystania istniejących lub stworzenia nowych rezerw terenowych (z zasobu rezerw wyznaczonych w studium dla rozwoju wsi) oraz w dalszym etapie do urządzenia parku położonego w centrum Sierakowic lub w jego pobliżu, jako głównej przestrzeni rekreacyjnej wsi (w przyszłości z pewnością miasta).

Lokalna przestrzeń otwarta – tereny mieszkaniowe (w zabudowie wielorodzinnej oraz intensywnej jednorodzinnej) nie powinny być pozbawione lokalnych przestrzeni otwartych. Powinna być ona dostępna publicznie oraz na tyle duża, aby pozwalała na wykorzystywanie jej jako miejsca gier i zabaw, miejsce spacerów i wypoczynku. Zabudowa mieszkaniowa nie powinna tworzyć dłuższych niż 400 m ciągów pozbawionych lokalnych przestrzeni otwartych. Najkorzystniej jest, gdy właścicielem takiego terenu jest gmina, czasami jednak może być to własność prywatna np.: tereny wokół kościołów.

Place zabaw dla dzieci – należy dążyć do tego, aby osiedla mieszkaniowe (zwłaszcza nowe) były wyposażone w bezpieczne place zabaw dla dzieci o odpowiednim standardzie. Celem jest, aby zabudowa mieszkaniowa nie tworzyła dłuższych niż 400 m ciągów pozbawionych placu zabaw dla dzieci.

Zamknięte tereny sportowe

Władze gminy winny zachęcać potencjalnych inwestorów do tworzenia terenów, urządzeń i obiektów sportowych.

Należy poszukiwać możliwości szerszego wykorzystywania urządzeń i obiektów sportowych szkół podstawowych i innych szkół na terenie gminy.

Rekreacja nadwodna

Należy umożliwiać i wspierać rozwój rekreacji nadwodnej (w formie bazy turystycznej i zagospodarowania walorów rekreacyjnych). Propozycje inwestycyjne nie powinny uzyskiwać akceptacji władz gminy i dalej stosownych zezwoleń dopóki nie zostaną spełnione następujące wymogi:

- posiadanie odpowiedniego dostępu do drogi publicznej oraz parkingów (dla pracowników i klientów),
- są nieuciążliwe dla środowiska i harmonijnie wpisują się w istniejący krajobraz,
- pozwalają na kontynuację lub poprawę publicznego dostępu do brzegu,
- nie naruszają możliwości korzystania ze szlaków wodnych.

Miejsca rozrywki komercyjnej i spędzania czasu wolnego

Władze gminy powinny wspomagać rozwój komercyjnej rozrywki, miejsc spędzania czasu wolnego oraz usług kulturotwórczych jako integralnej części innych dziedzin rozwoju gminy.

Rozwój kulturalny

Inwestycje w gminie nie powinny uzyskiwać akceptacji władz, jeśli w ich rezultacie mogą być utracone obiekty usług kultury, takie jak muzea, domy kultury, biblioteki itp.

Turystyka

- Władze gminy winny wspomagać, utrzymywać i jeśli to konieczne podnosić standard istniejących atrakcji i udogodnień turystycznych i rekreacyjnych, które służą zarówno turystom jak i społeczności lokalnej.
- Należy promować walory krajobrazowe gminy.
- Należy promować „Ołtarz Papięski” przy Kościele pw. Św. Marcina jako unikatowy w skali regionu i kraju.
- Należy dbać o utrzymanie historycznego charakteru i promocję wsi Mojuż, Bącka Huta i Szopa jako przykładów wsi kaszubskich. Działanie te powinny być ukierunkowane na urządzenie proponowanego w Studium „Szlaku wsi kaszubskich”.
- Władze gminy winny zachęcać do rozwoju bazy noclegowej, zwłaszcza w sąsiedztwie atrakcji i udogodnień turystycznych, we wsi Sierakowice (jako centrum gospodarczym gminy) oraz w miejscach z łatwym dostępem do głównych dróg.
- W trosce o poprawny rozwój bazy noclegowej nowe hotele, pensjonaty, domy gościnne oraz siedliska przekształcane na bazę agroturystyczną nie powinny powodować konfliktów (np.: komunikacyjnych, sąsiedzkich oraz innych) oraz nie powinny degradować tradycyjnego krajobrazu miejsca.
- Miejsca noclegów dla turystów winny być wyposażone w odpowiedni program parkingowy.
- Władze powinny poszukiwać sposobów udoskonalenia oraz podnoszenia standardów w zakresie informacji turystycznej.

11.2. Polityka rozwoju systemów infrastruktury technicznej i transportowej, warunkująca poprawę środowiska zamieszkania i obsługi mieszkańców, możliwości rozwoju gospodarki

Ze względu na środowisko zamieszkania i obsługi mieszkańców należy dążyć do:

- wyprowadzenia tranzytowego ruchu drogowego z terenów zamieszkania,
- wyposażenia w infrastrukturę ochrony środowiska - zwłaszcza tereny o największym zainwestowaniu wymagają wyposażenia w system kanalizacji sanitarnej,
- rozbudowy gminnych systemów wodociągowych i kontroli jakości wody,
- stworzenia możliwości dla ruchu rowerowego oraz do popularyzacji roweru jako zdrowego i ekologicznego środka transportu,
- przywrócenia pasażerskiego ruchu kolejowego.

Ze względu na możliwości rozwoju gospodarki należy dążyć do:

- realizacji dogodnych powiązań komunikacyjnych terenów rzemieślniczo-przemysłowych z głównymi drogami,
- wykorzystania możliwości transportowych istniejącej kolei,
- uzbrojenia terenów przeznaczonych na funkcje gospodarcze w kanalizację sanitarną,
- gazyfikacji gminy,
- budowy linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia.

11.3. Polityka realizacji przedsięwzięć publicznych i gospodarowania mieniem gminnym

Przedsięwzięcia publiczne

Najbardziej istotnym przedsięwzięciem publicznym gminy wydaje się realizacja systemu infrastruktury technicznej w zakresie odprowadzania ścieków sanitarnych. Choć sama wieś Sierakowice posiada oczyszczalnię ścieków oraz większa część terenów zabudowanych wsi jest skanalizowana, to pozostałe miejscowości o dość znacznym zainwestowaniu wymagają uzbrojenia: wieś Gowidlino i Kamienica Królewska w pierwszej kolejności oraz mniejsze wsie w następujących etapach.

Bardzo ważną, a jednocześnie wymagającą dużego wysiłku organizacyjnego i finansowego inwestycją jest budowa obwodnicy Sierakowic - jest to ważny cel publiczny w skali lokalnej oraz ponadlokalnej. Należy dążyć do tego, aby udziałowcem w ponoszeniu kosztów realizacji inwestycji był także samorząd wojewódzki. Oprócz oczywistych korzyści, które niesie ze sobą realizacja obwodnicy (jak eliminacja uciążliwości ruchu z centrum wsi i otwarcie nowych terenów inwestycyjnych) niesie także ze sobą nowe możliwości swobodnego kształtowania centrum wsi Sierakowice jako strefy dominacji ruchu pieszego.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy
Sierakowice

Wraz z podnoszeniem się poziomu życia mieszkańców ujawniają się nowe ich potrzeby, przede wszystkim związane z wypoczynkiem. Należy dążyć do zorganizowania centrum aktywnego wypoczynku, oferującego kompleksowe formy rekreacji. Konieczne jest urządzenie także innych terenów rekreacyjnych tworzących pewien system, w tym wyznaczenie i urządzenie miejsc wypoczynku przy osiedlach mieszkaniowych, urządzenie parków leśnych (adaptacja istniejących fragmentów lasów, dolesienia).

Gospodarowanie mieniem gminnym

Gmina Sierakowice posiada niewiele gruntów pozostających w zasobie (poza terenami szkół oraz komunikacyjnymi), którymi mogłaby swobodnie gospodarować i które mogłyby przynosić dochody z ich sprzedaży lub dzierżawy. Wydaje się oczywistym, że tereny przeznaczone pod funkcje publiczne oraz lokalną komunikację winny pozostać gminne.

Istotną dla życia mieszkańców kwestią jest przestrzeń publiczna - dotyczy to zwłaszcza centrum wsi Sierakowice, które nabiera stopniowo charakteru miejskiego. Gmina powinna zatem dążyć do zorganizowania dostępnych publicznie przestrzeni miejskich takich jak rynek, place, skwery i zieleńce, ciągi piesze itd. Oczywiście wymaga to dużej aktywności władz gminnych w zakresie gospodarki nieruchomościami (wykupy przez gminę terenów położonych w centrum). Zaniechanie i odrzucenie tego wysiłku może w przyszłości skutkować sytuacją, kiedy przy możliwościach finansowych postępujące bezplanowe zainwestowanie przesądzi o braku technicznych możliwości urządzenia publicznych przestrzeni - w chwili obecnej możliwości te istnieją. Najkorzystniejsze byłoby stworzenie koncepcji układu przestrzeni publicznych dla najważniejszych w skali gminy miejscowości - ośrodków usługowych tj. Gowidlina, Kamienicy Królewskiej i wsi Szklana rekomendowanej w Studium jako trzeci ośrodek wspomagający Sierakowice.

Jednym z nielicznych terenów gminnych, który można przeznaczyć na ważną inwestycję o charakterze komercyjnym jest działka położona we wschodniej części wsi Sierakowice. Gmina może szukać nabywcy i uzyskać środki finansowe ze sprzedaży, przy czym ważna jest także możliwość stworzenia nowych miejsc pracy lub innych korzyści dla mieszkańców.

Oczywiście korzystniejsza dla gminy jest sytuacja, kiedy grunt jest dzierżawiony (a nie sprzedany) - gmina zachowuje wówczas pewien wpływ na dalszy sposób wykorzystywania i zagospodarowania terenu. Jednocześnie gmina może negocjować inne warunki umowne jak np.: wpływy z tytułu sprzedaży - udział procentowy, z tytułu opłat parkingowych lub inne.

Wobec braku własnych nieruchomości, gmina może w inny sposób, wymagający większej aktywności, przygotowywać tereny dla potrzebnych inwestorów - wymaga to zakupu gruntu o cechach dobrej lokalizacji oraz przystosowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ewentualnie uzbrojenia w infrastrukturę, urządzenie dojazdów itp. (w zależności od potrzeb).

11.4. Polityka lokalizacyjna

Władze gminy realizując politykę przestrzenną mają możliwość posługiwania się instrumentami prawnymi, które pozwalają jej współkreować przestrzeń. Do tzw. twardych instrumentów polityki należy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Przy pomocy dostępnych narzędzi należy dążyć do:

- wyraźnego określenia centrum wsi Sierakowice w etapach rozwoju oraz określenia w nim między innymi funkcji dopuszczalnych i wykluczonych,
- określenia stref rozwoju poszczególnych wsi,
- określenia miejsc, w których dopuszcza się zainwestowanie w postaci zagospodarowania walorów rekreacyjnych – głównie tereny wokół jezior,
- likwidacji konfliktów uciążliwego sąsiedztwa funkcji. Np.: konflikt funkcji mieszkaniowych i gospodarczych - konieczność przeniesienia z terenów o dominującej funkcji mieszkaniowej miejsc prowadzenia uciążliwych funkcji gospodarczych oraz likwidacji lub przekształceń zabudowy mieszkaniowej w strefach prowadzenia uciążliwej działalności gospodarczej,
- określenia szczególnie ważnych lokalizacji np.: dla inwestycji ważnych dla gminy,
- kreowania ośrodka wspomagającego we wsi Szklana.

Znaczącą w skali gminy jest sfera turystyki i rekreacji: rozwój bazy gastronomiczno-hotelarskiej, sportowo-kulturalnej oraz skutecznej promocji gminy zarówno w kraju jak i zagranicą. Koncepcja programowo-przestrzenna zagospodarowania terenów rekreacyjnych zapobiegłaby przypadkowym i nieskoordynowanym działaniom inwestycyjnym. Nie można zapominać, że dobrze zorganizowana baza turystyczna i usługi okółoturystyczne stanowią świetne dopełnienie intensywnie rozwijającej się gospodarki - turystyka jest świetną formą reklamy i przez przyciąganie ludzi i kapitału przyczynia się do rozwoju innych dziedzin gospodarczych.

11.5. Wnioski kierowane do gmin sąsiednich i samorządu województwa

Wnioski do gmin sąsiednich o uwzględnienie w swoich politykach następujących problemów:

- utrzymanie czystości wód w jeziorach Gowidlińskim i Jeziorach Kamienieckich,
- konieczność korekty granic administracyjnych z gminą Sulęcyno lub stworzenia wspólnej polityki w celu ochrony i zagospodarowania Jeziora Gowidlińskiego i terenów przyległych (ograniczenie bezładnego zainwestowania letniskowego),
- kontynuacja korytarzy ekologicznych (OEG),
- organizacja zaopatrzenia w wodę i odbioru ścieków z terenów przygranicznych,
- wspólne systemy odwodnienia terenów i odprowadzenia wód opadowych w granicach zlewni,
- wspólna dbałość o stosunki wodne, ciekły wodne, rowy melioracyjne,
- utrzymanie dróg,
- lokalizacja wysypiska śmieci,
- budowa gazociągu wysokiego ciśnienia z Garcza do Sierakowic,
- budowa linii wysokiego napięcia 110kV.

Wnioskiem kierowanym do samorządu województwa pomorskiego jest uwzględnienie w polityce przestrzennej województwa pomorskiego przebiegu obwodnic Sierakowic w ciągu drogi wojewódzkiej nr 214.

11.6. Studia i opracowania ważne dla realizacji polityki przestrzennej gminy

W celu wspomagania realizacji polityki przestrzennej zaleca się wykonywanie opracowań o charakterze studialnym i koncepcyjnym oraz opracowań, które są wymagane na podstawie przepisów szczególnych:

- studia ochrony dziedzictwa kulturowego i krajobrazu ukierunkowane na realizację proponowanego w studium "Szlaku wsi kaszubskich" przez wsie Mojusz, Bącka Huta, Szopa,
- studia koncepcyjne dla elementów systemu transportowego:
 - obwodnice Sierakowic,
 - układ ulic wewnętrznych Sierakowic,
 - komunikacyjny węzeł integracyjny - dworzec PKP, PKS,
- studium możliwości przywrócenia transportu kolejowego w gminie,
- studium terenów rekreacyjnych dla gminy,
- studium lokalizacji ważnych inwestycji w gminie,
- studium kształtowania przestrzeni publicznych:
 - centrum Sierakowic,
 - centra największych miejscowości np. Gowidlino, Kamienica Królewska, Szklana,
- gminny plan zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe,
- wyznaczenie studni publicznych dla zaopatrzenia w wodę mieszkańców gminy podczas zaistnienia warunków specjalnych,
- gminny program zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska.

12

LITERATURA MATERIAŁY ARCHIWALNE

12. LITERATURA I MATERIAŁY ARCHIWALNE

Opracowania:

1. Breza E., 1999, Nazwy miejscowości gminy Sierakowice., Wyd. Urząd Gminy Sierakowice, Sierakowice
2. Chmielewski T. J., 1990a, Analiza funkcjonowania przyrody i gospodarki jako podstawa identyfikacji sytuacji konfliktowych w planowaniu zagospodarowania obszarów chronionych, Ekoprojekt, Gdańsk, (maszynopis), s. 62
3. Chmielewski T. J., 1990b, Konflikty i sposoby ich rozwiązywania w planowaniu przestrzennym obszarów chronionych, IGPIK, Lublin, (maszynopis), s. 210
4. Choiński A., 1991, Katalog Jezior Polskich, WN UAM Poznań
5. Cymerman R., Suchta J., 1990, Konflikty przestrzenne na obszarach wiejskich, W: Ekologiczne uwarunkowania gospodarki przestrzennej na obszarach o funkcji rolniczej, Wyd. SGGW-AR, Warszawa, s. 8 – 17
6. Dąbrowska-Budziło K., 1990, Wśród panoram Krakowa, Wydawnictwo Literackie, Kraków
7. Elbertowski M., 1998, Informator turystyczny. Kaszuby'99., Wyd. Stowarzyszenie Turystyczne Kaszuby, Kartuzy
8. Ellwart J., 1996, Kaszuby – przewodnik turystyczny, Wyd. „Region”, Gdynia
9. Felczak O., Kochanowski M., Fudziński M., Pradzieje ziemi kartuskiej, Kartuskie Zeszyty Historyczne
10. Fudala M., Płocke T., 1996, Studium krajobrazowe terenu Kolibek i plaży w Orłowie, Gdynia
11. Fudala M., 1997, Studium krajobrazowe dla potrzeb przeprawy przez rz. Martwa Wisła w Gdańsku, Gdynia
12. Gliszczyńska A., Historia. Miejsca pamięci narodowej. Obiekty ewidencjonowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku
13. Gończ E., 2001, Projekt Strategii Rozwoju Gospodarczego Powiatu Kartuskiego, Kartuzy
14. Grochalska J., 1983, Problematyka obszarów konfliktowych. Podejście teoretyczne z przykładami, Biuletyn KPZK PAN, z. 124, s. 117 – 133
15. Hinc S., Informator turystyczny, Kaszuby 2001, Wyd. Stowarzyszenie Turystyczne Kaszuby, Kartuzy
16. Informator lokalny gminy Sierakowice, 1999, UG Sierakowice
17. Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza gminy Sierakowice, 1992, Biuro Dokumentacji i Ochrony Przyrody, Urząd Wojewódzki Gdańsk
18. Inwentaryzacja urbanistyczna gminy Sierakowice, 1999, Biuro Urbanistyczne PPP sp z o.o., Gdańsk
19. Inwentaryzacja złóż i wyrobisk kopalin stałych oraz składowisk odpadów na obszarze gminy Sierakowice, 1994, Przed. Geolog. w Warszawie - Zakład w Gdańsku (maszynopis)
20. Isard W., Smith Ch., 1991, Metody analizy konfliktów regionalnych, Studia KPZK PAN, T. XCIV, s. 101
21. Kalendarz imprez – Sierakowice 2001 organizowanych przez Gminny Klub Sportowy
22. Kalendarz imprez – Sierakowice 2001 organizowanych przez Gminny Ośrodek Kultury w Sierakowicach
23. Kaszubski Park Krajobrazowy - Mapa i informator turystyczno – przyrodniczy, Wyd.EKO – KARPIO, Sopot
24. Kietrys A., Okroj W., 2000, Powiat Kartuski. Perła Kaszub., Wyd. Stowarzyszenie Turystyczne Kaszuby, Bydgoszcz

25. Kołodziejcki J., 1983, Realizacja celów rozwoju w warunkach narastania konfliktów w gospodarce przestrzennej, Biuletyn KPZK PAN, z. 120, s. 7 - 51
26. Kołodziejcki J., 1984, Geneza, funkcjonowanie oraz ocena sytuacji konfliktowych w gospodarce przestrzennej Polski, Biuletyn KPZK PAN, z. 123, s. 134 - 148
27. Kołodziejcki J., 1991, O przyszły kształt polskiej przestrzeni, Ossolineum, s. 38 – 55
28. Kondracki J., 1994, Geografia Polski, Mezoregiony fizycznogeograficzne, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa
29. Krzyżanowski L., 1972, Zabytki architektury i budownictwa w Polsce, Województwo gdańskie, z.3, PWN, Warszawa
30. Materiały do monografii przyrodniczej regionu gdańskiego. t. II, 2000, opr. zbior. pod red. M. Przewoźniaka, Wyd. marpress
31. Nadolska E., 1998, Na turystycznym szlaku. Sierakowice i okolice. Trasy piesze, rowerowe i samochodowe., Wyd. Urząd Gminy Sierakowice, Sierakowice
32. Okalowska W., Martyn D., 1997, Dzielnice Klimatyczne Polski, w: Geograficzny Atlas Polski
33. Okroj W., 1998, Kaszuby., Wyd. Stowarzyszenie Turystyczne Kaszuby, Piła
34. Płocke T., 1996, Studium programowo - przestrzenne Kolibek i plaży w Orłowie. Studium Kulturowe, Wyd. Urząd Miasta Gdyni, Gdynia
35. Pomorskie Studia Regionalne: Diagnoza stanu województwa pomorskiego, Strategia rozwoju województwa pomorskiego, Uwarunkowania rozwoju województwa pomorskiego, red. T. Parteka, 2000, Urząd Marszałkowski Woj. Pomorskiego, Gdańsk
36. Pomorski Przegląd Gospodarczy – Ogólny przegląd sektorowy gospodarki województwa pomorskiego, wydanie specjalne, 2000, Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową, Gdańsk
37. Problematyka przyrodnicza w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, 1997, praca zbior. pod red. M. Teisseyre-Sierpińskiej, IGPIK, Warszawa
38. Przewoźniak M. (red.), 1995, Ochrona przyrody w regionie gdańskim, Bogucki Wyd. Naukowe, Poznań
39. Przewoźniak M., 1989, Konflikty miasto - środowisko przyrodnicze, Przegl. Geogr., t. 59, z. 1-2, s. 51 – 62
40. Przewoźniak M., 1991, Krajobrazowy system interakcyjny strefy nadmorskiej w Polsce, Wyd. UG, Gdańsk, s. 150
41. Raport o stanie środowiska woj. gdańskiego w 1994, 1995, WIOŚ w Gdańsku
42. Raport o stanie środowiska woj. gdańskiego w 1995, 1996, WIOŚ w Gdańsku
43. Raport o stanie środowiska woj. gdańskiego w 1996, 1997, WIOŚ w Gdańsku
44. Raport o stanie województwa pomorskiego w 1998 r., 1999, WIOŚ w Gdańsku
45. Regliński R.A., 1999, Kartuzy i Szwajcaria Kaszubska na starych fotografiach i widokówkach, Wyd. „Region”, Gdynia
46. Rocznik Statystyczny Województwa Pomorskiego 2000, Urząd Statystyczny w Gdańsku
47. Sikora T., 2000 Strategia rozwoju społeczno – gospodarczego powiatu Kartuskiego., Wyd. Zarząd Powiatu Kartuskiego, Kartuzy
48. Strategia rozwoju gminy Sierakowice do 2015 roku, 1999, Fundacja Agencja Rozwoju Regionalnego
49. Szukalski J., 1999, Krajobrazy Kaszubskie. Informator ekologiczny., Wyd. PTTK/o Gdański, Gdańsk
50. Szukalski J., 1999, Krajobrazy kaszubskie, informator ekologiczny, wyd.PTTK, oddział Gdańsk

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy
Sierakowice

51. Szymański W., Jakubowska B., Nogaczewski M., 2000, Dziedzictwo kulturowe, w: Materiały do monografii przyrodniczej regionu gdańskiego, t.2 Kaszubski Park Krajobrazowy walory-zagrozenia-ochrona, pr. zbiorowa p. red. M. Przewoźniaka, Wyd. „Marpress”, Gdańsk
52. Zalecenia do opracowania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, 1995, praca zbior. pod kier. S. Kozłowskiego, Materiały na V Ogólnopolskie Forum „Ekologia wsi”
53. Zlokalizowanie i charakterystyka złóż torfowych w Polsce spełniających kryteria potencjalnej bazy zasobowej i uwzględnieniem wymogów związanych z ochroną i kształtowaniem środowiska, 1996, Instytut Melioracji i Użytków Zielonych, Falenty

Materiały kartograficzne:

1. Kaszubski Park Krajobrazowy – mapa , 1999, skala 1:40 000, Wydanie II, Eko - Kapio, Sopot
2. Mapa Powiatu Kartuskiego z 1880 r (Kreis Karthaus im Regierungs-Bezirke Danzig), źródło: Biblioteka PAN w Gdańsku, Zbiory kartograficzne
3. Mapa Prus Schröetera-Engelhardta z 1796-1802r., skala 1:50 000, źródło: Biblioteka PAN w Gdańsku, Zbiory kartograficzne
4. Mapa topograficzna Polski: Sierakowice, Kamienica Królewska, Gowidlino, skala 1:25 000, Główny Geodeta Kraju, 1991, Warszawa
5. Mapa zasobów obszarów głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony. 1:500.000, 1990, praca zbior. pod red. A.S. Kleczkowskiego, IHiGI AG-H w Krakowie
6. Powiat Kartuski – mapa turystyczna, 2000, skala 1:55 000, Eko – Kapio, Sopot